

Архијерејска Литургија у Саборном храму у Крагујевцу

Једанаесте недеље по Духовима, 23. августа 2020. године, када Црква прославља Светог мученика и архиђаконa Лаврентија и Епископа римског Сикста, Његово Преосвештенство Епископ шумадијски г. Јован је служио свету архијерејску Литургију у Саборном храму Успења Пресвете Богородице у Крагујевцу.

Његовом Преосвештенству су саслуживали протојереј-ставрофор др Зоран Крстић, протојереј Петар Пантић из Епархије аустријско-швајцарске и братство Саборног храма.

Евхаристијском благољепију допринели су чланови хора Успења Пресвете Богородице, под руководством протојереја Драгослава Милована.

-Данашње Јеванђеље говори о праштању и о његовим плодовима. Нико нам није дао лепши пример праштања од Господа нашег Исуса Христа. То је показао на крсту молећи се речима: `Оче, опрости им, јер не знају шта чине`. То значи да када грех обузме човека, он заиста није свестан својих дела. Грех неће ништа што је Божје, свето и узвишено, већ хоће искључиво саможивост и себичност. Ако човек нема Духа Христове љубави, он заиста није Христов, беседио је владика Јован.

-Када се човек понаша себично, његов живот се своди само на своје `ја`, а притом непрестано мисли да га неко други константно угрожава и жели му лоше. Мислимо да је исправно да другом човеку све треба одузети, а не треба му ништа давати, јер он није попут нас. Један Свети отац говори да човек који је пун себе јесте највећи сиромах, јер је себе испунио собом, тачније оним који га је наговорио да о себи има високо мишљење. Сваки онај који о себи мисли најбоље, одмах почиње да угрожава другога укидајући му слободу. Како бисмо се ослободили ове тешке особине себичности, угледајмо се на данашње Јеванђеље које говори како Господ опрашта велике грехе свом слуги, а тај слуга није опростио знатно мањи дуг своме другу, река је Владика и додао:

-Праштање је велика хришћанска врлина, али оно мора бити двосмерно. Онај ко прашта треба то да чини из љубави, а онај коме се опрашта треба да буде свестан тог опроста како после тога не би наставио да ради исто као што је и пре радио. Нека би нам Господ дао да имамо врлину праштања и да се молимо Богу да задобијемо опрост и све хришћанске врлине како бисмо се могли са правом назвати хришћанима.

spc.rs